

„EDINOST“
Ishaja po trikrat na teden v štirih iz-
danjih ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 5.— „ „ „ 7.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnice je plačevati naprej na naročbo
brez priložne naročnice se sprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se radno po tarifu v petitu; za
naslove z dobelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglašiti se radno po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš spre-
jema upravnništvo ulica Molinao plo-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglaš
je plačevati loco Trst. Odprte reklama-
cije se prosto pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“

Večina je slovanska.

Pomemben dan je bil minoli četrtek, dan 23. septembra leta 1897. po Kristu. Morda epohalen v zgodovini avstrijski.

Ta dan nam je prinesel imeniten dokaz. Pametni ljudje, razsodni politiki in najbolji patrijotje so sicer trdili to isto, dosledno in že dolgo let sem, ali stara tradicija, ukoreninjeni predsodki in ne-razumevanje bitstva te države avstrijske in nje velike naloge: vse je bilo proti njim, proti pametnim ljudem, daleko-glednim politikom in patrijotom bistrega vida in pravega srca.

Celo črno so bili zapisani ti možje v knjigi avstrijski, katero je vodil okosteneli birokratizem. In voz države vlačil se je kakor megla brez vetra po starih, izvoženih, komodnih potih. Za voznike je bilo dobro to. Spali so lahko na vozu, saj so kljuseta dobro poznala ta pota. Voznikom je bilo dobro, ali potnikom, ki bi se bili radi malce na-gleje pomikali dalje, njim ni bilo dobro. Avstrijskim narodom ni bilo dobro, ker tiste stare izvo-žene poti niso vodile do cilja — do napredka.

Ob teh starih izvoženih potih so stali kaži-poti in prsti na njih so kazali na jeden jedini cilj: na centralistiško, nemško Avstrijo! Usodni kaži-poti ti, prava nesreča so bili za narode avstrijske! In prave varselice so bili ti kažipoti, ker so zava-jali voznike, avstrijske državnike, da niso mogli videti in spoznati, da ne pridejo nikdar do cilja, po katerem hrepene, ker ta cilj je nedosežen, ker nemško uniformovana Nemčija, ki bi bila le nasilen jopić svojim narodom, je stvar, ki — ni mogoča.

Pametni in razsodni možje so propovedovali sicer tako že dolgo, dolgo, ali državniki avstrijski so se zarili v svojo fiksno idejo, da državna misel avstrijska zadobi svojo blestečo krono še le v do-vršeni centralizaciji in germanizaciji. Kakor pajek v svojo mrežo so se zarili v to idejo. In ideja je postala — tradicija, neizprosneja nego turški koran svojim vernim — avstrijski birokraciji.

Toda življenje narodov in držav ima svojo logiko, svoja pravila, izvirajoča iz — naravnih od-nošajev. Posiljevati je pač možno te odnošaje, a le začasno. Njih korenin ne more izruti noben dr-žavnik. Naj le rabi škarje, naj le striže vejice — iz korenin pa prihajajo nove mladike, nove vejice, čvrsteje, nego so bile prejšnje.

Pojavi avstrijskega slovanstva postajajo jačji in jačji. Državniki se zgražajo na tem, meneči, da je to le plod umetne agitacije. Nemci rohne in kriče o nečuvnih pretenzijah Slovanov. In vendar imajo krivo jedni in drugi. Vse to, kar se pojavlja sedaj, so že prorokovali davna pametni možje. To se boče pojavljale jače in jače, ker tako zahteva — narava. Strigli so korenike in sedaj poganja bujno mladje.

Voz ne more dalje po izvoženih potih.... Vozniki morajo potegniti za vajeti, da se voz za-suče na nova pota. In ako stari vozniki ne čutijo moči in zmožnosti v sebi za ta posel, dobro, pa naj primejo za vajeti — novi vozniki!

Avstrijski voz ne more več dalje po stari, izvoženi poti centralizacije in ponemčevanja; ob-tičal je! In tudi potniki se nočejo voziti dalje na tem vozu, ker vedo, da ne pridejo nikdar do cilja. Oni se nočejo voziti v starokopitni nerodni kočiji, oni se hočejo pomikati brzo do napredka po poti samodoločbe, po poti svobode, po poti jednako-pravnosti.

In ti narodi, ti slovanski narodi morajo priti do svojega prava že iz tega jednostavnega vzroka, ker so v večini. Tako nam ne pravi samo stati-stika, tako so pripoznali minolega četrtek tudi oni, ki besne sedaj, ker slutijo, da morajo likvi-dirati se svojimi idejami: nositelji ponemčevalnih in Slovane duševnih tradicij!

To se je zgodilo minolega četrtek. Zato je bil velepomemben ta dan. Signum temporis! Koje Nemec Kathrein zasel mesto predsednika v zbornici poslancev, raztogotili so se nemški obstrukcionisti in ravno najljutejši med njimi so kričali: „Ne-mec ne sme tja gori, to je sramota, to je izdajstvo! Slovan naj gre tja gori, ker večina je — slovanska!“

Schönerer in družba so priznali, da je ve-čina v zbornici slovanska. A kdor pozna volilno geometrijo Schmerlingovo, kdor pozna vso Slova-nom krivično tendencijo naših volilnih redov, ta more umeti še le in izračunati, da slovanski na-rod arstrijski sestavljajo še veliko odločnejšo ve-čino med prebivalstvom v državi, nego jo sestav-ljajo njih zastopniki v parlamentu.

Večina je slovanska. Tako so kričali Schönerer in družba v svojem srdu minolega četrteka. To dejstvo stoji torej, a avstrijskim držav-nikom je dolžnost, da izvajajo naravne posledice iz dejstva, da večina je slovanska. Prva in najza-ravnejša posledica pa mora biti: da večina uživa vsaj jednaka prava z manjšino, kamo-li, da bi hoteli še nadalje ohraniti strašni nezmisel: da manjšina tepta večino!

Ekscelencia Badeni! Mi pričakujemo torej, da bode izvajali posledice iz vsiklica Schönererjeve družbe: Večina je slovanska!

DOPISI.

Z Goriškega. [Izv. dop.] Spominjali se bode gotovo še — gospod urednik — na moje poročilo o zadnjem shodu pri Rebku, ki se je vršil lanskega leta. V svojem poročilu omenil je naš dični poslanec Gregorčič, da nimamo pričakovati slov. srednjih šol v Gorici tako zlepa, o čemer sem takrat sporočil tudi v „Edinosti“.

Ta izjava našega drž. poslanca me je tako močno spekla, da sem moral dati odduška svoji ogorčenosti. Ako naš zastopnik nima upanja, da dosežemo v najbližnji bodočnosti slovenske srednje šole v Gorici, mi ga tudi ne moremo imeti. In vendar bi se to vprašanje moralo rešiti o prvi mo-goči priliki.

Te dneve je bilo vpisovanje v goriške nor-malke. Z dežele došli otroci so se vsprejemali le deloma. Marsikateri stariši so se čudno spogleda-vali, ko so bili odposlani njih otroci. Prvič so raz-redi prenapolnjeni, in drugič, z dežele došli otroci ne znajo toliko nemščine, kolikor se zahteva od njih. Da bi se pa kateri otrok doma naučil toliko nemščine, da bi mogel biti vsprejet v prvem gim-nazijalni razred, o tem seveda ni govora. Koliko truda provzroča nemščina in koliko stroškov?!

Pomoči pa ni od nikoder v tem oziru. Pač pa si homo morali pomagati — sami. Pa kako? „Vse poti vodijo v Rim“, Če je to res, potem bo treba ubrati jedno ali drugo! O tej stvari sem pre-mišljeval že pred več leti. Nekega dne mi je bila čast govoriti z nekim uradnikom. Tožil sem mu, kako neznosne razmere nas tarejo v šolskem po-gledu. Dal mi je pa ta-le svet: Vsi stariši go-riške dežele, ki hočejo dati sinove v prvi gimna-

zijalni razred, privedejo naj iste na izpit. Na ljud-ski šoli se gotovo naučijo toliko, da so sposobni za prvi gimnazijalni razred, ako bi bila slovenski. Ravnatelj jih torej ne sprejme. Prav! Vprašati bi bilo treba gosp. ravnatelja po vzroku. Na podlagi ravnateljvega vzroka naj bi se pritožili stariši še tisto uro na ministerstvo.

Jaz bi se odločil za to pot; bati se ne smemo nikakoršnih težav. Nikakor ne smemo držati rok križem. Ako nečejo poslušati naših zastopnikov, pokažimo, da imajo naši zastopniki za sabo ener-gične volilce.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 25. septembra 1897.

Državni zbor. Včerajšnja seja zbornice po-slancev je bila nekoliko časa mirnejša, nego je bilo pričakovati. Toda to je bil le dozdeven mir, kajti pozneje je zopet prišlo do burnih prizorov med schönererjanci na jedni strani in predsednikom in Čehi na drugi strani. Konečno je bila parlamen-tarna bahanalija taka, da predsedniku ni preostalo drugega, nego zaključiti sejo. Junak včerajšnjega dne je bil kričač Wolff. Predsednik je pojasnil stvar o namišljenih policijstih v zbornici in je prijavil, da boče prihodnja seja danes, v soboto zvečer in da se bodo v tej seji vršile volitve v delegacije. Ko je nekaj govornikov priporočalo nujnost pred-logov v pomoč bodo trpečemu prebivalstvu, hotel je predsednik zaključiti sejo. V tem hipu je skočil po konci poslanec Wolff in je zahteval, naj se vo-litve v delegacije odlože, dokler se ne uredi vprašanje prispevkov obeh državnih polovic za ukupne potrebe. V jednomer je zatrjal, da s to zahtevo noče tirati obstrukcije, vendar je hkratu obstruk-cioniral do skrajnosti. Njega so podpirali tudi posl. Prade, Pattay, Pergelt in socialista Daszynski. Kakor se vidi, jako mešana družba, Daszynski je silno napadal Mladočeha.

Potem je predlagal posl. Wolff, naj se dovoli pavza 10 minut; predsednik pa ga je zavrnil, da taki presledki so dovoljeni le ob zelo zamotanih vprašanjih. Toda Wolff je volk, ki se ne more iz-nebiti svoje naravi. Razgrajal je tako dolgo, da mu je predsednik odtegnil besedo. Wolffu odtegniti besedo?! Kdo more to? Kaj se on zmeni za pred-sednika? Vrgel je predsedniku nekoliko psokv v obraz — a la „rabelj“ — in razsajal je dalje, kar je večino razsrdilo tako, da je kričala: Ven žnjim! Slednjič se je vendar glasovalo po imenih o pred-logu predsednikovem, da se imajo volitve v dele-gacije vršiti v soboto. Predlog je bil vsprejet 206 glasovi proti 100.

Včeraj smo rekli, da so socialisti čudni ljudje, danes bi raje rabili neki drugi izraz. Ne treba povdarjati, da treba najodločnejše čuvati jednako pravičo vseh jezikov v centralnem parlamentu. V ta namen govore tudi vsako teliko češki poslanci češko, Hrvati hrvatsko itd. Ako ne več, pa vsaj par stavkov, da se varuje načelo. Včeraj pa sta govorila tudi socialista Berner in Daszynski češki ozir. poljski, ko sta priporočala drugačen dnevni red za današnjo sejo, nego je predsednikov. Ni sta pa govorila češki in poljski zato, da bi povdarjala pravo jezika svojega, ampak storila sta to v velik gaudium Nemcev. Le tem je bil to dobrodošel po-vod, da so zasmehovali predsednika, ker ne zna češki in poljski, da so smešili jezikovne naredbe, kakor vir babilonski zmešnjavi itd. Socialista sta hotela le norce briti iz predsednika in ga izpo-

stavljati posmehu nemških nacionalcev; govórla sta češki in poljski le v obstrukcijske svrhe.

Izborno jima je vspelo delo: izzyala sta takih prizorov, da je moral predsednik zaključiti sejo, ker človek ni več razumel človeka.

Tako postopanje pa je označeno v socijalistiškem slovarju kakor delo za socialne reforme, delo za zboljšanje stanja siromašnemu delavcu. In delavci da ne bi sprevideli jedenkrat nakan teh zaveznikov nemškonacionalne obstrukcije, teh ljudi, ki tako grozno greše na udanost svojih volilcev, da uprizarjajo komedije, to je: ki se danes navdušujejo za narodno enakopravnost, jutri pa pomagajo na vse pretege ubijalcem iste ravnopravnosti?! Sram jih bilo!

K položaju. Grof Badeni je menda vendar uvidel na vse zadoje, da to ne gre, da bi vlada le prejela od večine, ne da bi jej tudi kaj dala. Tukajšnji oficijozni „Seri“ javljajo namreč v povsem pozitivni obliki, da je grof Badeni imel te dni pogovor z načelnikom poljskega kluba in da je izjavil temu poslednjemu, da se hoče popolnoma zvezati z desnico. Te dni da se snide parlamentarna komisija večine in od njenih sklepov da bodo odvisni nadaljnji dogodki.

Nekak „pendant“ tej vesti bi bila neka druga, ki jo prinaša „Nr. Wr. Tagblatt“. Ta se glasi: Ko so se v zadnji seji slovanske krščanske narodne zveze britko pritoževali radi postopanja vlade, zlasti pa radi zabrnitih pogajanj grofa Badenija z Italijani, se je dvignil jeden vplivnejših členov te zveze in je zatrdil, da poročila, ki so prišla v javnost o onih pogajanjih, niso resnična, ampak grof Badeni da je rekel Italijanom: „Gospodje moje, povabil sem vas k sebi, da vam položim na srce, da se na katerikoli način sporazumete se Slovenci. Ne smete pozabiti, da oni imajo jednaka prava, kakor vi. Ako bi ne hoteli storiti tega, prepustiti bi vas moral vaši usodi“.

Odgovornost za obe ti dve vesti prepuščamo dotičnima listoma. In tudi, ako bi vedeli za gotovo, da sti resnični, nikakor ne bi hoteli prevzeti jamstva, da jutri ne dobimo ravno nasprotnih vesti o nakanah grofa Badenija. Saj smo se že privadili temu, da v postopanju grofa Badenija ni ničesar drugega stalnega, nego — nestalnost!

A če jo je zagodel tako Italijanom, zagodel jo je pošteno: doma naj pokažejo najprvo zmožnost za poštene meštarje, za ustanovitelje miru. Dokler ne pokažejo te zmožnosti v teh pokrajinah, dotlej ni paktiranja z njimi. Iz srca vsemu narodu je govorila naša zveza, ko je te dni storila svoj sklep v tem smislu.

Nas so spamatovale britke skušnje in angelijsvaritelj k opreznosti nam je zgodovina našega nepretrznega trpljenja v teh pokrajinah. Vlada naj stori svojo dolžnost. Ona ima dovolj sredstev v rokah, da more privesti do „razona“ naše laške hegemonie. Potem bode možno govoriti, prej ne. Dotlej pa veljajo besede, ki jih je napisal včerajšnji „Slovenec“: „Za nas Jugoslovane bi bil naravnost samomor, ko bi mi podpirali katerokoli vlado, ki preko naših glav pakuje z našimi najkrutejšimi nasprotniki. Noben slovenski niti hrvatski poslanec ne more slepo podpirati sistema, ki nas tira v narodno smrt in politično brezpravnost“.

V nocojšnji seji zbornice poslancev se bodo vršile volitve v delegacije. Nemški poslanci iz Češke in Moravske so odklonili od Čehov ponudeni jim kompromis za to volitev, dočim je sklenilo liberalno posestvo, da se udeleži volitev in da se hoče potruditi, da tudi druge skupine ne bodo delale težav. Predsednikom avstrijske delegacije je baje določen grof Fran Thun.

Se dve važni vesti je zabeležiti danes. Nemško liberalna stranka v gosposki zbornici je stopila v tesneje zvezo z liberalnimi veleposestniki v zbornici poslancev. Včeraj so že imeli skupno sejo. — V zadnji seji slovanske-krščanske narodne zveze je predlagal posl. Bulat, naj zveza poprime inicijativo za definitivno organizacijo kompaktne večine in da je v ta namen stopiti v pogajanja z drugimi skupinami na desnici.

Nemci proti obstrukciji. Kričači v nacionalnem in liberalnem taboru kriče, da je vse nemstvo navdušeno za obstrukcijo, ker čuti strašno navarnost, ki mu preti. V koliko da ta baharija odgovarja resnici, to nam najbolje priča dejstvo, da je konservativni nemški poslanec Foerg včeraj zopet predložil 344 peticij industrijalnih zadrug —

proti obstrukciji. Vsega skupaj je rečeni poslanec že predložil 624 taci peticij. In te peticije prihajajo iz krogov, ki — delajo in ki potrebujejo reform v zboljšanje gmotnega stanja svojega. Kaj pravitek temu, socijalistiška gospôda! Le naprej, le naprej za zastavo hipernacionalca Schönererja!

Različne vesti.

„Piccolo“ je postal propovednik miru med narodnostmi. Pa ne da bi hoteli očitati „Piccolo“ kako nedoslednost! To treba le razumeti prav. On je bil vedno za mir, kakoršnega si misli — on, „Piccolo“. Govore o svarilu, ki je je baje dal grof Badeni italijanskim poslancem — glej naše vest „K položaju“ — meni „Piccolo“, da to ni verjetno, da bi bil grof Badeni govoril tako. Saj Italijani so vsikdar spoštovali prava Slovanov. To je notoriško — vsiklik ta vrlina — in to potrdi lahko vsa uradniška hierarhija, da Italijani ne le da spoštujejo prava Slovanov, ampak doprinašajo celô žrtev v ta namen.

Čestiti čitatelj, ti se smeješ?! Nimaš prav! Vzemi li v roke današnji „Piccolo“, tam stoji črno na belem.

No, to so se smijali uredniki „Piccolovi“, ko so pisali taka piramidalna falzifikovanja resnice! Kje drugje, v kakem drugem uredništvu, bi bili zarudečili od srama na taki laži, ali pri „Piccolo“ se ne morejo sramovati, ker so že davno zgubili zmožnost sramovanja. Ako je kdo krivičnik, a ima toliko poguma, da priznava: Tak sem! — to naj že bode. Človek ima nekaj respekt pred njim. Ali ako je kdo zmožen za vse — a vendar uprizarja take sentimentalne komedije — pred takim človekom ne moremo občutiti drugega, nego gnus.

Smrad iz vrta ávite colture. Ne govorimo le v prisposobi, ampak o pravem resničnem smradu. V ulici Solitario ima naš rojak, gosp. Valetić svojo gostilno. Napise ima v italijanskem in slovenskem jeziku, dasi zahajajo v njegovo gostilno skoro izključno Slovenci. — V nedeljo po noči pa je neka gnusoba iz krogov ávite colture najprej položila svoj — smrad pred gostilno in potem je svojim lastnim smradom onesnažila slovenski napis. To je pač smrdljiva ilustracija k trditvi „Piccola“, kako Italijani spoštujejo pravice Slovanov. In tu ne velja izgovor, da je to storil le kaki surovež, kaki izvrzek družbe človeške. Zakaj pa ni pomazal laškega napisa?! Taki smrdljivi čini so sad vzgoje, javne vzgoje, kakor se ista kroji noč in dan po laških glasilih. To so že najgrji pojavi narodnega fanatizma, razvnetega namenoma in proračunjeno. Odgovornost pa pada izključljivo le na — vzgojevalce.

To ni hudobija, — pač pa gorostasna nevednost. Relata refero, pravili so stari Latinci, praocetjete sedanjih Lahov! A ne istersko-tržaškogoriških, ki bi se hoteli štuliti za sinove starih Latinov. Beležka ne stane mnogo in ž njo otmemo pozabnosti marsikatero stvar, če tudi spada med neumnosti. Ob času slavnosti otvorjenja „Narodnega doma“ v Barkovljah, slišala se je marsikatera debela od strani laške inteligence (?), šetajoče se ob morju istotam. Pаметen človek je bil prisiljen držati se za trebuh, ako ni hotel počiti samega smeha nad budalostmi, ki so jih izgovarjali tu in tam. Dva posamičnika, dozdnevno gospoda, obtičala sta bila pred vrtom kakor štor, kjer se ustavlja tramvaj in gledala debelo, kakor tele v nova vrata, v slovenske trobojnice, ki so vihrale v okrasje nad „Narod. domom“. Naše narodne zastave bile so jima, kakor so Lahom v obče, bandiere russe. Ti ne vedo ločiti tiča od netopirja, ki ni tič, čeprav leta. Pogovarjala sta se tudi in še precej — neumno.

Prvi je izustil: „Ma, guarda quanti s'ciavi; da dove mai sono venuti?“ (Ali, glej koliko Slovencev, od kod so neki prišli?)

Drugi mu je na to obesil na vrat jedno prav debelo, rekši: „Scommetto che sono venuti dalla Russia, poiché qui non ne abbiamo tanti!“ (Stavim, da so prišli iz Ruske, ker tukaj jih ni toliko.) Ako bi torej hoteli soditi po učenosti teh dveh, na Ruskem se nosijo ravno tako, kakor naši okoličani in, da govoré tudi tako, ni mi treba ni povdarjati. Pri nas ve ločiti vsakijotrok okol. Slovenca od ostalih narodnostij — laška inteligenca pa ne ve in ne vidi ničesar. Niti tega ne ve, s kom živi in občuje dan na dan. Pa pravijo, da poznajo okolico, „svojo sveto zemljo“! Ignorantje so, ignorantje!

Zvišanje uradniških plač. Z Dunaja poročajo, da je v poslanskih krogih govorica, da misli ministerski predsednik tekom prihodnjih daj naznani v poslanski zbornici, da ima vlada namens 1. januarjem 1898. leta uveljaviti regulacijo uradniških plač. Toliko v tolažbo onim, ki že toli težko čakajo te uravnave.

Papež Lev XIII. Lvovska „Gazeta Narodowa“ poroča iz Rima, da dela papež Lev XIII. sedaj na encikliki „Najsvetejši zakrament“. To poetiško delo papeža-pesnika bode, kakar sv. Oče sam pravi, njegove labudja pesem, to je — v slovo.

Dražba „Starčevićevega doma“. Iz Zagreba se poroča, da se proda na dražbi „Starčević dom“ in sicer na prošnjo dr. Mile Starčevića. Dražbena cena je 80.000 gld. Za nakup se zanimata jeden jud in jeden Nemec, — stavbena podjetnika Hönigsberg in Deutsch in pa direktorja ogerskih drž. železnic. Mi smo si že davno ustvarili svojo sodbo o tem podjetju. Vsakako pa to podjetje ne bode zabeleženo na najčastnejem listu zgodovine — „čistih“.

Krvavi izgredi na Hrvatskem. V Sjeničaku, okraj Pisarovina na Hrvatskem, dogodili so se te dni krvavi izgredi radi razdeljenja zemljišč. Kmetje so navalili z orožjem na poslušne uradnike in baje ubili tri od njih. Jeden zemljiški knjigovodja in dva občinska uradnika da sta izgubila življenje. Iz Zagreba je vsled tega došel v Sjeničak oddelek vojaštva in žandarmerije.

V ruski Poljski dobe izpraznena mesta katoliških škofov kmalu novoimenovane škofo. Peterburškija Vjedomosti poročajo, da je papež že naznanil ruski vladi imena onih cerkvenih dostojanstvenikov, ki postanejo v ruski Poljski škofo in da je dobil tudi že potrdilo. Imenovanje se izvrše začetkom oktobra. — Ker dobé katoliški otroci sedaj tudi svoja posebne šole, je očitno, da stori car Nikolaj vse, da zadovolji katoliške Poljake.

Na dan sreče in slave, na dan XX. septembra 1897. obolelemu Imbrianiju se je menda obrnilo nekoliko na bolje. Kakor ljudje obžalujemo vsakogar, kogar je zadelo nesreča. Toda proslavljanja in pretiravanja, ki jih pišejo sedaj laški listi tržaški na račun Imbrianijev, teh ni smeti smatrati samo s človeškega, nego tudi s političnega stališča. Pomisliti treba, da ime Imbriani znači cel program. Izveden ta program — naše ozemlje bi bila italijanska pokrajina. To je program, naperjen proti celokupnosti naše države!! In tega moža proslavljajo sedaj naši italijanski listi kakor prosvetljenega politika in velikega patrijota: illustre, illustrissimo itd. To je že izdajstvo — brez figovega peresa!

Vihar v Italiji. Iz Rima se poroča dne 22. t. m. o poslednjem viharju v okraju Brindisi: Polja in vsi pridelki so uničeni, gozdi podrti in vrtovi pokončani. V Lavi je dvajset hiš porušenih, deset oseb ubitih, petdeset ranjenih. V Oriji je kolodvor porušen, postajnega načelnika pogrešajo. Njegova rodbina in vse postajno osebje je ubito. Semenišče, neki staroveški grad, in bolnišnica sta močno poškodovana in okolo 30 hiš porušenih. Dvajset oseb je ubitih, 24 ranjenih. Nasadi vsi uničeni. V Tattiano je 50 oseb težko, več lahko ranjenih.

Oprava turških drž. uradnikov. Iz Carigrada se čuje vest, da je Sultan izdal ukaz, da morajo vsi državni uradniki nositi črno obleko po evropskem kroju. Ta ukaz se je izdal radi tega, ker so dosedaj hodili nekateri turški drž. uradniki opravljeni tako, „kakor ne odgovarja časti njihovega poklica“. Je lahko umevno, kaka oprava je morala to biti!

Naša mladina. 11letna E. Z. je ukradla včeraj v neki prodajalnici v ulici via del Molino a vapore — porabivši slučajno odsotnost gospodarja — iz miznice svoto 1 gld. 40 nvč. Odveli so jo na komisarijat pri sv. Jakobu, kjer so jo držali v zaporn nekoliko ur in jo potem izročili starišem. Da-li je mati namočila — šibo, kakor se spodobi?!

Nemške kolonije. V Carigradu je bila dne 14. t. m. v navzočnosti nemškega poslanika, viteza Saurma, slovesno otvorjena ondodna nemška in švicarsko-kolonijalna šola. Navzočih je bilo veliko v Carigradu živečih odličnih Nemcev. O tej priliki je imel predsednik šolskega sveta, ravnatelj otomanske banke Wülfing, govor, v katerem je proslavljajal nemškega cesarja; turškega Sultana je proslavljajal stavbeni svetnik Kapp. Nova nemška šola je krasno poslopje, stoječe v predmestju Pera sredi

vrto. Prostora je v šoli za 600 gejenecv in bivališč za 14 učiteljev. Stroški znašajo 20.000 turskih funtov. Kapp, ki je zidal to šolo, odlikovan je bil z redom virtemberške krone. Tako znajo Nemci. A kadar zida naša Cirilo-Metodijska družba kako šolo? Kdo je tedaj odlikovan? Redove, ki jih dobivamo za zasluge, so nam udarci v lice od strani Nemcev, ki jednaka stremjenja podpirajo z novci in redovi, a le v tujini.

Na vseh koncih in krajih.

VIII.

Sitni ste, sitni, gospod urednik, in še kakó! V jednomer me drezate in preganjate: daj, daj, piši, poročaj, kod in kako da skačeš! Dá, sitni ste, uprav dosadni! Mari mislite, da nimam drugih skrbi, kakor opisovati Vam svoje skoke, ali kali? Sploh pa zahtevati, da naj skačem in pišem o b j e d n e m — no poiščite si drugega čudodelnika, ki bode kos jednakemu poklicu! Kratko in malo: meni je že dovolj te radovoljne tlake! Dá, radovoljne; kajti dolžan Vam nje nisem delati! Kaj? Sklicujete se na obljubo na koncu poslednjega mojega skoka: prihodnjič Vam še ovadim — namen in smoter svojih raznovrstnih skokov ter njih uspeh in konec... O ti moj Bog! Da-li ste vzeli te fraze ad verbum? Obljube delamo vendar z namenom, da jih ne izpolnjujemo, kar mora biti pač najbolj znano — Vam bogovom tam gori nad črto!

Kakšen namen in smoter da ima vse to moje brezsmoterno skakanje in poskakovanje širom domovine! Namen in smoter — ko bi jaz to vedel! Skok skače, ker je Skok! In imenuje se Skoka, ker skače! To je vendar logično, ali ne? Nemara pripadate i Vi onim, ki govorijo o — predestinaciji? Menite li, da človek, ki se piše n. pr. Kovač, mora kovati na vse veke, dočim so mu nadeli ta priimek le, ker je nekoč — koval! In tako so šegavi Kobdijci i mojega pradedu krstili Skokom, ker je bil — poskočen! Da pa sem i jaz, njega pravnik slučajno tudi skokonog, to ni podedovani greh, ali kakor bi rekel Ibsen, „dedno obtovorjenje“, temveč pri meni je to skakanje postalo, kakor pravi Nemec: aus der Noth eine Tugend! Ker se nisem čutil poklicanega za kaj vzvišenejšega, recimo, za kakšnega — „narodnega spasitelja“, posvetil sem poskočne svoje noge — preskakovanju križem našega ozemlja! Namen mi torej ni, pač pa poklic, in ta radovoljno prevzeti poklic — to neprestano skakanje po vseh koncih in krajih! In smoter? Kje bi ga neki iskal? Je-li se kobilica briga za smoter, ko skače, poskakuje in odskakuje brezbrizno tja v en dan v zelenem polju? Kaj še! „Kud puklo, puklo“! Jednako skačem jaz — brezsmoterno, ne brigaje se, kam me zanese slučajni skok, kakor zrakoplovec André, ki je prepustil zračno svojo ladijo vetrovom! „Brezi jadra, brez krmila“, poje Boris Mirán, in jaz, Samo Skok, sem mu veren naslednik! In kolika Vam je to slast — skočiti v svet brez namena in smotra! Tu se Vam ni treba behtiti glave: kod in kam ter po kaj? Ko začutite v nogah poskočnost, hóp e lá! in tam ste, onstran hriba, v tujem neznanem kraju! Koliko je ondu paše znatizeljnim očem! Vse novo, nepoznano — to človeka zanima, altrohè tisti vsakdanji obrazi pustih filistrov, katerih glupost ste gledali že dvajset let! In ko se ozrete po dotični okolici, skok! in eto Vas zopet drugod, v pokrajini, o kakeršnji se Vam niti sanjalo ni! Namen in smoter — kolika potrata vprašajev! Dá, gospod urednik! Breznamenost in brezsmoternost, to je namen in smoter vzdržnih mojih skokov per lungum et latum naše domovine! Vodilo mi je pri tem znana Stritarjeva koračnica, prenešana v — novostrujarski slog:

Danes tukaj, jutri tam,
Drugo — de, drugi „boki“;
Če mi všeč ni tu, drugam
Urni ponesó me skoki!

No, ipak bi Vam mogel označiti nekakšen namen, ki me vodi na mojih dolgoletnih skokih po širni naši Sloveniji! Slepim dedec, ki je bil svoje dni daleč okrog po svetu, pripovedoval mi je to liko o rusoglavih „Pesjanib“, in Krucib, ki živé prě tam nekje, za tretjo goro, za tretjo vodo „onstran Boča“, dočim mi je séra babica v dolgih zimskih večerih prepevala milotožne pesmi o zapekljivih „morskih deklicah“, ki bojda vabijo z sladkim petjem ribiče v mrzlo naročje morja. Zopet

navihani moj ujec, ki se je boril v vrstah papeževih prostovoljcev zoper „roparja“ Garibaldija, vedel mu je tolikanj hvaliti „večno spomlad“, ki baje cvetě po „Talijskem“ vso zimo, a materina sestrana, ki je služila pri neki „gospódi“ v Trstu, delala mi je skomino po tistih „figah“, ki rasejo ondu neki kar na cesti ali ka-li? In glejte! Vsa ta čelarna čudesa sem jaz hotel videti na svoje oči in slišati na svoja ušesa ter okusiti v svojih ustih! In kopnenje po teh presladkih užitkih me je gnalo na poskokovanje križem svetá! Pa, kako sem se začudil, ko sem videl potem tiste Pesjane in Krnce leskatati se v zlatih oblekah, one nevarne „morske deklice“ pa hoditi po kopnem v košatih svilenih krilih, kakor tudi sem zmajeval z glavo, ko sem videl stati preklinjanega Garibaldija kakor kakšnega svetnika na sredi velikega trga, a „večne spomladi“ nisem „vzrl“, po tistih presladkih „figah“ pa sem se moral stegovati liki grški Tantal na visoka, krivovejna drevesa! Da sem pri tem naletel i na druge „čudne reči“, o katerih mi niso ničesar povedali ne dedec ne babica, kamoli ujec ali sestrana, o tem poje že naš Prěšern, ko toži o bridkosti „spoznavanja“, tako, da „nazaj si up in strah želi...“

Sicer pa sem na svojih skokih izvršil tudi marsikatero takozvano „dobro delo“! Naletel sem namreč čisto na kakšnega „ranjenca“, ki je bil padel med razbojnike, vžil mu olje v njegove rane ter ga natovoril na oslico, da ga je zanesla na dom; večkrat sem videl tudi kakšnega „Noeta“, ležečega kje ob cesti, katerega je trebalo odeti z odvrnjenim obličjem, kakor velela mutatis mutandis znani latinski izrek: Hodie tibi, cras mihi! Zopet drugipot moral sem ad oculus demonstrovati temu ali onemu preludomilemu strojarju človeških kož, da je tudi on za kožo krvav, ali pa kakšnemu preobširnemu „trebuhoviču“ pokazati odmerjeni mu prostor v človeštvu. S kratka: mogel bi Vam naštet i na tisoče blagotvornih činov, ki sem jih „doprinesel“ na svojih skokih! In to na raznovrstnih krajih, razmerah in situacijah! Dá! Prišel sem Vam včasih v tolikanj zamotane spletke in zmešnjave, da sem imel dokaj posla, dokler sem izmotal iz taistih dotične žrtve! Tu je neusmiljeni oče mrcvaril svojega jedinorojenega sinka v svoji trmi, kakor pajek muho v svoji mreži; ondu je zopet zlobna mati deviško svojo hčerko v rosn i mladosti pošiljala „samo med svet“; zopet kje drugod je sebičen mož svojo dobrosrčno ženico smatral za „tovorno žival“, dočim je tam le jezikava Ksantipa pohlevnega svojega soproga božala z burkljami itd. Vse te mučenike sem ali rešil iz krempljev krvoločnih rabeljev, ali pa poslednjim zugal z obrnjeno sulico itd. Na dalje sem rešil marsikatero človeka iz zadrege, bodisi, da sem mu pomagal zamakati posušeno grlo, ali mu s trsovim sokom razvozljati otrpli jezik. Dá, čisto sem jaz namesto katerega govornika „prijel za besedo“, ali pa mu opravil službo šepetalca, da je „žel“ slavo istega Demostena, ki je grizel kamenje.. Pri teh mojih uslugah se je pripetil dostikrat kaj drastičen, uprav čudovit quiproquo, da bi ga lepše ne mogel izmisliti nobeden komedijopisec! Kolika slast je n. pr. to, ko vidite, kako se ta ali oni „slavnostni govornik“ ponaša s tujim perjem, to sem okusil — da navedem izmed mnogih jeden slučaj — na zlati maši „Vrlega moža“ v Kobaridu! Nekokrat sem moral tudi temu ali onemu govorniku dejanski seči pod pazduhe ali pa kar naravnost na mesto njega kakor „notri skočiti“ govornik! To se mi je pripetilo na zborovanjih v Črni na Koroškem, v Teharih pri Celju ter v Veržeju na Murskem polju! Poslednji slučaj moram Vam ipak opisati obširneje. V Veržeju so namreč pred nekimi leti otvorili „Bratno društvo“. Slavnostni govor je imel pokojni Freuensfeld. Mladenič, pesniški nadahojen, opisoval je zbranemu občinstvu blaženo svojo mladost, ko se je kakor nedolžen deček igral onda na „zlatih tratah“.

„Da, da, zlate trate!“ segal mu je v govor poreden Veržejec, „saj so jih gosi pozlatile!“ na to je nastal grohoten smeh in rahločutni naš „Devoja“ je bil ves užaljen solznih oči. Razkačen ob toliki brezobzirnosti planil sem po konci ter za-prosivši besede, zavrnil nehvaležne poslušalce z povzdignjenim glasom: Jaz Vam ne kamim opisavati Vaših zlatih trat, ker Vas mora biti sram, da po toli slavnem trgu, kakoršen je Veržej, delajo tlak

— gosli. Če me hočete poslušati, govorim, če pa ne, pa si perem jezik!“

„Prosimo, prosimo gospod! Té pa le áli!“ In povedal sem jim jih, da so poslušali strmé in ko sem zaključil, vskliknil je baš oni porednež: „Jaši ga vrag nagda! Toti gospod pač té ali rázmijo „predgati!“

In s tem se poslovim za danes.

Uganštek je, v dan Sv. Kilefe 1897.

Samo Skok.

Najnovejše vesti.

Dunaj 25. Ustavoverno veliko posestvo priobčuje izjavo, da smatra za svojo dolžnost, potegniti se za volitve v delegacije ker gre tu za stvar, ki se tiče moči države, sosebno pa za politiko ministra za vnanje stvari, katero politiko popolnoma odobruje klub.

Dunaj 25. V parlamentarnih krogih se govori, da je bil danes zjutraj dvoboj na pištole med grofom Badenijem in jednim nemško nacionalnim poslancem, pri katerem dvoboju da je bil grof Badenij ranjen na desni roki. Vzrok dvoboju da je bilo osebno žaljenje grofa Badenija v jedni seji državnega zbora.

Pariz 25. Torpedovke št. 140 in št. 141 sti pri Toulonu trčili skupaj. Torpedovka št. 141 je nerabna. Ranjen ni nkd.

Bratje Sokoli!

Podpisanemu odboru je spregovoriti do Vas resno in bratsko besedo.

Ostali smo brez telovadnice in s tem je izpodrežano delovanje našemu društvu. Toda nadajamo se, da to kritično stanje ne bode trajalo dolgo, kajti odbor se trudi neprestano, da čim prej pridemo zopet do primernih prostorov.

Sedaj pa naj sledi resna beseda. Čuti je glasov: „Čemu bi vršil svoje dolžnosti do društva, ako mi društvo ničesar ne nudi!“

Kdor govori tako, ni slovanski rodoljub, nima pojma o potrebi tega društva za socialno življenje tržaških Slovencev, ne ve ceniti moči sokolske ideje na razvoj slovanskih narodov! Kdor pozna to idejo, kdor ima zmisla za to, kar pomenja ta ideja, pridružiti se mora našemu menenju: *ravno zato, ker je to prepotrebno društvo vsled žalostnih razmer tržaških zašlo v kritičen položaj, ravno zato mu moramo ostati zvesti vsi do zadnjega, je podpirati tem krepkeje ter iti odboru na roko, da čim prej neha to stanje!*

Apelujemo na Vaše rodoljubje in na Vaš sokolski čut: sklenimo tem tesneje svoje vrste, čim neugodnejše so nam razmere.

Zajedno Vam javljamo, da pojde jutri več bratov „Sokolov“ na lepo slavnost v Bazovico. Želeti je, da se nas mnogo snide tam na bratski sestanku.

Na zdar!

Odbor „Tržaškega Sokola“.

Proda se takoj

80 praznih, skoro novih vinskih sodov

in bi se za iste eventualno vzelo tudi vino. Pogoje je izvedeti pri lastniku *Alojziju Olfciču*, Staritrq, Notranjsko. Ob jednem priporoča svoja pristna vina in pivo v zabojih in sodčkih.

Zdravljenje krvi Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori). Čluti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slabostem, če peče v želodcu, kakor proti slabomu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljenje, stoji 50 nš, ter se dobiva v odlikovani lokarni PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

Zaloga pohištva

tvrdke *Alessandro Levi Minzi*

Trst, Via Ribergo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Direktno iz Brna

svetovnosloveč radi elegantnega in rečnega sukna, pošiljam po *priznani* nizkih cenah

blago za moške obleke in suknje,

angleške novosti, blago-loden, chevest itd. najpriprosteje do najelegantnejega. Izvrstna zbirka vzorcev gratis in franko vsakemu. Pošiljatve kakor uzorci.

Teoritiška zaloga sukna

S. pl. Braunek v Brnu (Brünn).

4 zlate, 18 srebrnih kolajn, 30 častnih in priznanih diplomov.

Kvizde
restitucijalni fluid
c. k. priv. opirna voda
za konje.

Cena 1 steklenici 1 gl. 40 nč. a v.
Rabi se že 35 let v dvornih
konjskih hlevih pri vojaštvu
in civilu za okrepčanje in zo-
petno ojačevanje po velikih
naporih, pri izpahnjeh, otrp-
lostih kititd., usposablja konja
do izbornih del v treniranju.
Dobiva se pristen le z gornjo
varstveno znamko v vseh lo-
karnah in trgovinah z miro-
dijami v Avstro-Ogerski. I

Glavna zaloga
Fran Iv. Kwizda
c. in k. avstro-ogerski in kr. rumunski dvorni liferant.
okrožni lekar, Korneuburg pri Dunaju

Ulica Donata šte. 9.

Mehanična delavnica
ustanovljena leta 1869

Petra Braido in sina

prevzema poprave šivalnih strojev in
koles in vseh mehaničnih del. Dela izvr-
šuje najnatančneje in po najnižjih cenah.
Prodaja tudi kolesa nova in obra-
bljena kakor tudi šivalne stroje.
Abonement za hranitev koles po 2 gl.
na mesec.

Ulica Donata šte. 9.

100 do 300 gl.

prisluzi si mesečno oseba vsakega stanu, v vsakem
kraj, gotovo in na pošten način brez kapitala
in rizika s prodajanjem postavno dovoljenih držav-
nih papirjev in srečk.

Ponudbe na Ljudevita Oesterreicher
VIII. Deutschegasse 8 Budapest.

Pravi trpotčev sok je jedino oni,
kateri se pripravljav lekarne k Zrinj-
skemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski
trg šte. 20

Trpotčev sok nepresekno deluje pri
vseh prehlajenjih sopnih organov, ter
je najbolje sredstvo za prani katar, ka-
šel, prsobil, hripavost in vrtogol.
Tudi zastarani kašeljsi se s tem zdra-
vilom v najkrajšem času da odpraviti;
bolniki dobijo tek zajelo, lahko spijo
in na ta način hitro okrevaljo. — Izmed
mnogih zahval spominjam tukaj samo
ono:

„Velečeni gospod lekarne!“
Poslajte mi še tri steklenice Va-
šega izvrstno delujočega trpotčevega
soka: potrebujem jih za moje po-
znanstvo. Jaz sem od dveh steklenic od-
neseno ga kašelja popolnoma ozdra-
vel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta
zdravilni sok vsem prsobilnim. S spo-
štovanjem — Rudolf Ausim. Na Du-
naju, 20 marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki ste-
klenici izvrstna znamka t. j. slika bana
Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni
pravi trpotčev sok, kateri to varstveno
znamko nosi. — Cena steklenice s točnim
opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki
dan pošto na vsa mesta in sicer proti
predplačilu (priračunavši 20 nč. za
zametek) ali pa po poštne povzetju.
— Ceniki raznovrstnih domačih pre-
skušanih zdravil razpošiljajo se na
zahtevo zastopnik in poštne prosto. Le-
karna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Za-
greb, Zrinjskega trg šte. 20.

Kdo pije

Kathreiner

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče
zdrav ostati in si kaj prihraniti.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznasalec lista „Edinost“
ki je zajedno URAR priporoča se tople p. n. ob-
činstvu za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani
Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

V „Narodnem domu“ v Celju

je oddati v najem še nekaj prav lepih
prodajalnic za nizke najemnine. Prodajal-
nice leže zelo ugodno, ker so nasproti c.
kr. davkarji in okrajnemu glavarstvu in ker
sta v „Narodnem Domu“ dva denarna za-
voda, namreč „Posojilnica“ in „Južno štajerska
hranilnica“ tako, da je tukaj vedno velik promet,
posebno ker stoji „Narodni Dom“ ob ljubljanski
drž. cesti, po kateri gre ves promet iz Sa-
vinjske doline. V „Nar. D.“ je tudi gostilna,
čitalnica in zbirališče celjskih narodnih društev

Pogoji se izvejo pri „Celjski posojilnici“, kamor
naj se blagovale pošiljati tudi ponudbe.

Aite & Zadnik

TRST Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro TRST

priporočata slavnemu slovenskemu občinstvu v
mestu, okolici in na deželi bogato zalogo ma-
nifakturnega blaga. Dobiva se najnovejše
blago za jesensko-zimsko sezono, za moške,
ženske in deco. Bogat izbor vsakovrstnega
perila, stofe, forštanja, fanele, volnenih in svil-
natih rut najnovejše mode. Razne drobnarije
čipke in vezanja v obilni meri. Dobivajo se
tudi najnovejše stofe za moške obleke, haveloki,
ovratniki in ovratnice. Za slovenska društva
razni trakovi in stofe za zastave. Sprejemajo
se naročnine za izvršitev moških oblek. Cene
jako nizke. Uzorci na zahtevanje takoj. Poši-
ljevate poštne prosto.

Držeč se narodnega gesla: **Svojim k svojim!**
ostajeva udana **Aite & Zadnik**

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(blizu novega poštnega poslojaja)

Daje posojila na vknjižbe po 5%, menjice po 3%, zastavo po 5%. Sprejema hranilne vloge in je obre-
stuje po 4%. — Uradno ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob
nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki
četrtak od 8. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zdražni deleži se lahko plaču-
jejo v mesečnih obrokih po 1 gl. ter znaša vsaki delež 10 gl.

Kdor želi kupiti

slamorenice, mlatilico, gepelj,
trieur ali sploh kak potrebni in
koristni kmetijski stroj,
naj zahteva prvi slovenski cenik naj-
novejših strojev od prve in jedine slove-
zaloge kmetijskih strojev na Gorškem

Franjo Babnika v Gorici
(začasno Via Fornica 12.)
zastopnik in izroč.

THE MOORE PATENT SPRING COMPANY,
1 Bad Lion Court, London, E.C. 4

15 days delivery

na ga goduje obaj
cau sezunano

Tiskarna Gutenberg

mljalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“
Raztrirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežju, brošur, plakatov
cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov,
jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature,
Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih,
časozapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (rtanega)
papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz
cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst

Saunig & Dekleva
V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.
Velika zaloga
šivalnih strojev in dvokoles

raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
Lastna mehanična delavnica za popraviljanje in nikliranje.

Njegova Svetost Papež Leon XIII.,
sporočil je po svojem zdravniku prof. dr. Lapponijsu
lekarnarju Piccoliju v Ljubljani najsrčnejšo zahvalo za
Njih Svetosti vposlano

tinkturo za želodec.

Omenjeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih
profesorjev medicine so Piccolijevo tinkturo za želo-
dec preskusili, ter jo priporočajo kot izvrstno kre-
pilo za želodec, katera krepi želodec, pomnožuje
tek, ter povspesuje prebavljajo in čiščenje.

Cena: 1 steklenica 10 nč., 12 steklenic z zavijem
1 gl. 36 nč.; poštna pošiljatev 66 steklenic 6
gl. 26 nč.

Najvišje priznanje
lekarnarju Piccoliju v Ljubljani kot prirejevalcu
kapljic za zobe, katere je zadovoljnim
vspehom Nj. c. kr. Vis. prajasna gospa prestolona-
slednica-udova nadvojvodinja. II

Štefanija
izvolila opetovano uporabiti. —
Cena steklenice 20 nč., 10 ste-
klenic 1 gl. 50 nč.

LEKARNA PICCOLI
„pri angelju“
Ljubljani Dunajska cesta.